

Mała wiewiórka w dziupli starego dębu mieszka,
Gdy skacze wesoło, w całym borze radość obwieszcza.
Choć jest maleńka, siłę ma wielką,
Daje swą pomoc za darmo, bezcenną.

Z jeżem dzieli jabłka, by miał zapas w norze,
Pomaga sikorce w mroźnej, zimowej porze.
Liska pocieszy, gdy humoru niema,
Wesoło podskakuje i po lesie z nim biega.

Gdy słońce się chowa za chmurką nad lasem,
Nasza wiewiórka gromadzi orzeszki z zapasem.
Potem turla je wesoło, milusie to zajęcie,
Rozdaje zapasy w lesie, z prawdziwym zacięciem.

Dzieci w leśnej polanie ją często spotykają,
Jej rudą kitę i figle bardzo podziwiają.
A ona z iszkiełką w oku prezenty rozdaje,
Uczy, że pomoc i dobro w każdym sercu zostaje.